

[Ulrich.]

havde helt glemt i min Tale at omtale vort eget Forslag. Ja, jeg ved jo ikke, hvad der er det ærede Medlems Skik og Brug, og jeg ved ikke, om han nogen Sinde har forelagt et Forslag her i det høje Ting. Men naar jeg nogle faa Dage i Forvejen har holdt en Forelæggelsestale om det Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne forelagde, vilde det dog være ganske urimeligt, om jeg skulde gentage mig selv under den Tale, jeg senere holdt, hvor jeg tillod mig nærmere at kritisere de andre Forslag og paa de Punkter, hvor det var nødvendigt, netop pointerede, at det Forslag, vi havde forelagt, dækkede de bestemte Punkter, hvor vi mente det forsvarligt at foretage Udstykningen her i Landet. Saa det ærede Medlems Kritik gælder til Wandsbeck.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde ikke alene sat mig selv, men ogsaa hele mit Parti udenfor den Forhandling, der vil komme til at finde Sted om disse Forslag. Ja, det beviser ogsaa, med hvilken Hærefod man gaar henover, hvad der foregaar i det høje Ting. Jeg maa maaske tillade mig at anmode det ærede Medlem om at læse Slutningen af mit Foredrag forleden Dag — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse et Par Linier. Jeg sagde:

„Jeg skal hermed slutte mine Bemærkninger, idet jeg udtaler Haabet om, at der i det kommende Udvalg kan foregaa en Realitetsbehandling, der kan føre til en fornuftig Lovgivning om Udstykningen af dansk Jord....“

Naar det ærede Medlem havde lagt Mærke til denne min Udtalelse, vilde han ikke have fremsat noget saa meningsløst som dette, at jeg ved min Tale forleden havde sat mig selv og mit Parti udenfor Indflydelse paa denne Sag.

Derefter vil jeg gerne rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Duborg. Det ærede Medlem Hr. Duborg er jo en meget oplyst Mand og i sine egne Tanker en Ekspert paa de fleste af de Omraader, der behandles her i det høje Ting. De Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte i Dag, viser jo tydeligt dette. Det ærede Medlem sagde: De Konservative har paa dette Omraade som paa saa mange andre taget Venstres Politik. Ja, en Mand, der kan fremkomme med en saadan Udtalelse, maa være optaget af sit eget Selv og ikke følge med i, hvad der foregaar omkring ham; thi ellers vilde det ærede Medlem ikke under nogen Omstændighed kunne fremsætte noget saa aandsforladt som dette, at vi paa dette

Omraade skulde have optaget Venstres Politik. Det ærede Medlem kender maaske ikke Venstres Politik paa dette Omraade; men da vil jeg tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, at Venstres Politik paa dette Omraade var, at Venstre i 1919 var det Parti, som her paa Rigsdagen gennemførte og fik indført i dansk Lovgivning Statsfæstet og Kirkefæstet. Dette var ikke blevet indført, dersom ikke Partiet Venstre netop var gaaet ind for det. Oppe i det andet høje Ting, i Landstinget, blev dette Forlig mellem Venstre og Socialdemokratiet jo sluttet, og det er ene og alene Venstres Skyld, at denne Fæsteform blev indført i dansk Jordlovgivning. Men det ærede Medlem kan da ikke, selv med den Fantasi, han maa være i Besiddelse af, kunne paastaa, at dette har vi Konservative optaget, og paa hvilke andre Omraader vi Konservative skulde have optaget Venstres Politik, vil jeg anmode det ærede Medlem om at gøre mig nærmere bekendt med. Jeg ved bestemte Omraader, hvor Venstre har optaget konservative gode, sunde Tanker — det kan jeg kun rose Venstre for —, men jeg anmoder det ærede Medlem om at paavise, under hvilke Forhold Konservative har optaget Venstres Politik, idet jeg positivt har bevist, at hans Paastand om, at vi paa dette Omraade har optaget den, er falsk.

Det ærede Medlem siger: Fæstet er en Svækkelse af hele den økonomiske Bæreevne; men alligevel foreslaar jeg og Partiet Venstre, at vi bibeholder dette Fæste. Ja, det ærede Medlem er ikke stærkt logisk indstillet. Og saa kommer det ærede Medlem til det mærkværdige Resultat, at det er ikke Venstre, der vil forcere Udstykning, men det er det konservative Folkeparti. Jeg maa indrømme, at det ærede Medlems Hjerne maa være noget anderledes indrettet end almindelige Menneskehjerner, naar han kan komme til denne Slutning. Det ærede Medlem slutter det deraf, at han siger: Det er ikke Brugen Antal, som bevirker, om en Udstykning forceres eller ikke, men det er det Tilskud, man yder til et Brugs Oprettelse, som kan animere hertil, og derfor animerer det konservative Forslag meget mere end Venstres. Der er kun det kedelige for det ærede Medlem herved, at det konservative Forslags Udgifter er begrænset til et bestemt Beløb. Det har det ærede Medlem aabenbart ikke nærmere gennemtænkt. Jeg anbefaler ham, naar han faar gennemtænkt det, at erkende, at hans Udtalelse var ukorrekt.

Saa siger det ærede Medlem, at han kan